

Slunce, 2007, závěrečný projekt J. Šafaříka na VŠUP v Praze, 3600 x 1500 x 8mm

Josef Šafařík

11. 3. 1977 narozen v Praze

1992 – 1997 SUPŠ v Hořicích, obor kamenosochařství, profesor J. Wagner

1998 – 2000 VOŠ Jablonec nad Nisou, obor ražená mince a medailérství,
profesor J. Dostál

2001 – 2007 VŠUP v Praze, ateliér Sklo v architektuře, profesor M. Karel

2007 – 2009 PhD na VŠUP v Praze, aplikace nových technologií
ve výtvarném a užitém umění, profesor M. Karel,
Mgr. V. Havránek, Mgr. K. Náběrek

vystavuje od roku 1996 doma i v zahraničí, účastní se soutěží a symposií,
je zastoupen ve veřejných i soukromých sbírkách

adresa: Haškova 1, 170 00 Praha 7- Holešovice

e-mail: safarikjos@gmail.com

telefon: 777 936 664

<http://safarikjos.googlepages.com>

www.themedal.cz

Variabilní horizont, 2008, leštěný hliník, 350 x 120cm

J O S E F Š A F A Ř Í K

H O R I Z O N T

6.8. – 31.8. 2008

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1.MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 6. SRPNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G**

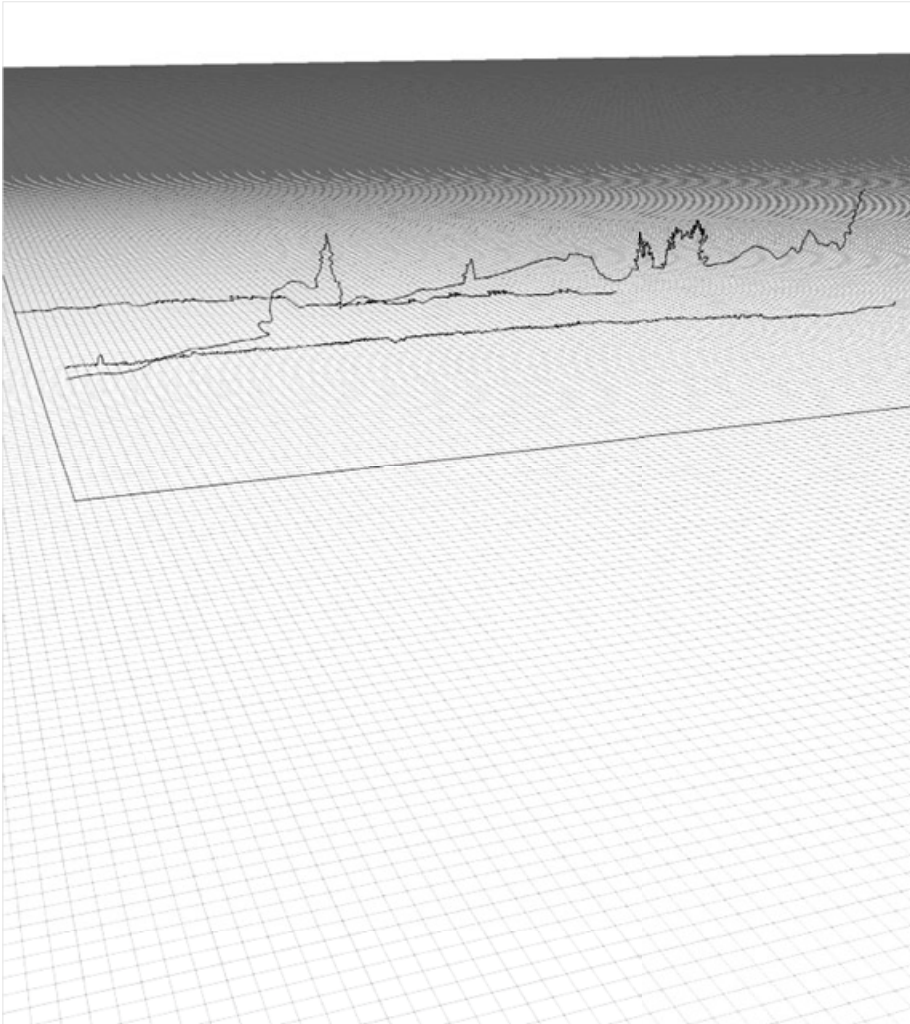
S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Horizont, 2004, tavené sklo, 100 x 100 x 40cm

*Enter (Vstup), 2005, Jezuitský konvikt UP Olomouc, plechové půlválce, 360 x 160cm
(s arch. Tomášem Rýdlem)*

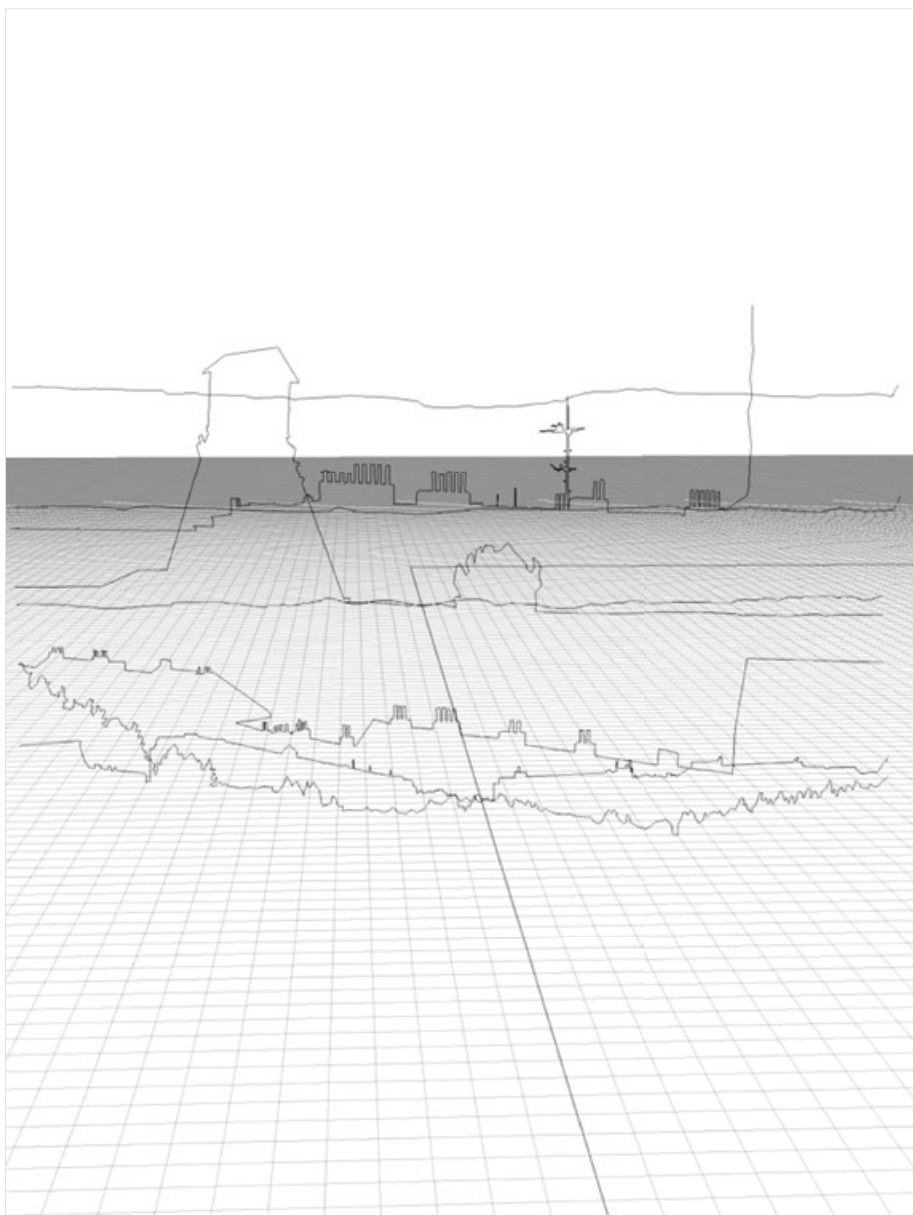
Kresba z cyklu Horizontů, květen – srpen 2008, elektronická úprava ručního záznamu, 120 x 100cm

To, že krajina a prostředí, které člověka celý život obklopuje, má vliv na jeho psychiku a formuje jeho charakter, je věc platná a do značné míry prověřená jak po teoretické, tak i praktické stránce. S podivem se člověk nepoučil z chyb, kterých se v minulosti dopustil a stále se snaží horizonty a výhled překročit. V krajích, kde původní obyvatelstvo, ať z jakýchkoliv důvodů nahradili lidé s jinou krví a horizontem v žilách, vzniká zmatek. Trvá dlouho, než se podaří sladit jejich vlny s okolní krajinou a nastane klid. Ve svém projektu se snažím nalézt souvislosti a konfrontovat člověka s krajinou a naopak. Pokouším se zmapovat, do jaké míry se nechávají lidé krajinou ovlivnit a jak ovlivňuje její reliéf, forma a struktura lidskou psychiku. Existuje vnitřní krajina?

Horizonty jsou mým zastavením nad sebou samým a zřeknutím si, v jakém stádiu se právě nacházím a do jaké míry změnu prostředí vnímám. Fotografie, které si pořizuji na místech, které jsou pro můj současný život zásadní a důvěrně známé, ukládám, následně překresluji jejich siluety do digitální podoby v laptopu. Siluety odpovídají mému zornému poli, z kterého jsem fotografie pořídil. Vzniká jakýsi deník mých horizontů. Pokouším se také o konfrontaci dominant jednotlivých Horizontů, snažím se je navzájem kombinovat a poukazují na jejich možné potencionální vztahy a vazby.

Objekt, kterým bych rád doplnil instalaci, bude Variabil. Dílo Radka Kratiny je pro mne zásadní a inspirující. Variabilní horizont z leštěného hliníku bude mou poklonou a zároveň připomenutím si jeho génia. Lidem poskytnu možnost tento horizont měnit a zároveň i prostor pro možnou interakci a zamyšlení. V leštěném horizontu se zrcadlí okolí a vzniká tak hyperstrukturální prostor bez ukončeného děje.

Josef Šafařík

Poznali jsme se loni v únoru v souvislosti s výstavou objektů Adély Bébarové. Pomáhal jí s instalací. Potom na vernisáži skvěle hrál a zahraje znovu i sobě na originální didgeridoo.

Jedenatřicetiletý Josef Šafařík patří mezi mladší autory, má už ale v řadě návrhů i uskutečněných realizací za sebou kus dobré práce. Je vícevrstevná, během studia získal užitečné řemeslné zkušenosti v několika oborech, od výchozího kamenosochařství přes raženou minci a medailérství, následnou prostorovou tvorbu a skleněnou plastiku, až po nové výtvarné technologie.

Rané práce s modelem i bez něho, v ploše nebo v prostoru mluví jasně srozumitelnou řečí. Jiskří vitalitou a silou výrazu se vyrovnají jeho obdivuhodným hudebním improvizacím. Nověji omezuje míru rukopisného zásahu na minimum a někde vzdává se ho docela. Využívá vlastností materiálu, dává volnost prostoru a světlu. Výrazný podíl obojího je tu rozhodující. Velká forma v přesném provedení je mu zřejmým cílem a snad i „novou krásou“, pevně kloubící volnou plastiku objektu s architekturou.

Pro Šumperk si zvolil krajně strohý projekt. Cyklem elektronicky zpracovaných kreseb mapuje proměny vzájemnosti člověka a krajiny, kterou v řádu dávné tradice i v jejím narušení obývá. Zkoumá pevnost vazby k linii obzoru, vymežujícímu „zemědíl“, který lze očima obsáhnout a životem naplnit. Do konečné podoby dozraje výstava teprve instalací a může překvapit i autora. Můj text se pokouší přiblížit jeho práci obecně, podrobněji o svém záměru vypoví Josef sám.